Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anuncĭurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube: în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 162. Braşovŭ, Duminecă 24 Iulie (5 Augustŭ) 1888.

Braşovŭ, 23 Iulie st. v. 1888.

Mâne este o ḑi de sĕrbătóre pentru Românii din munţii Apusenĭ, pentrucă în acéstă ḑi ei vorŭ saluta în capitala lorŭ, în Abrudŭ, inteligenţa română din tóte părţile care vine sĕ se sfătuéscă în mijloculŭ lorŭ asupra celei mai marĭ probleme a némului românescŭ, problema culturei şi a propăşirei sale.

Va înţelege fiăcare, că voimŭ sĕ vorbimŭ de a 27-a adunare generală a Associaţiunei transilvane, care se va deschide mâne la pólele Detunatei.

De astădată Adunarea acésta ne oferă unŭ deosebitŭ interesŭ nu numai prin aceea, că se petrece în ţinutulŭ romanticŭ renumitŭ prin frumseţa şi bogăţia lui naturală şi prin trecutulŭ sĕu mărcţŭ istoricŭ, ci şi prin împrejurarea, că nobila şi folositórea instituţiune a Associaţiunei transilvane a ajunsŭ la unŭ punctŭ decisivŭ în viéţa ei, când se pretinde tótă energia activităţii şi tótă însufleţirea spiritului naţionalŭ românescŭ, pentru ca acéstă instituţiune de cultură sĕ-şĭ ia în viitorŭ unŭ avêntŭ mai puternicŭ şi mai falnicŭ ca sĕ pótă ajunge marele scopŭ ce'lŭ urmăresce.

Nu vomŭ vorbi cu acéstă ocasiune despre întréga activitate a Associaţiunii şi despre resultatele ei dobêndite până acum. Nu putemŭ şi nu ne este permisŭ însĕ a trece cu vederea faptulŭ, că precum nimicŭ pe lume nu póte fi perfectŭ aşa şi acestei salutare instituţiunĭ i se atribue — cu dreptŭ orĭ pe nedreptŭ, nu voimŭ deocamdată a cerceta, — unele scăderĭ, de carĭ ar suferi.

Este numai naturalŭ ca orĭ-ce omŭ, orĭ-ce societate sĕ-şĭ aibă scăderile şi neajunsurile sale. Décă înaintea luminei n'ar fi fostŭ întunereculŭ şi înaintea adevĕrului n'ar fi fostŭ erórea, de sigurŭ că omenirea trebuia sĕ fiă cu multŭ mai inapoiată în tóte privinţele, căcĭ nimicŭ n'o îndreptăţia sĕ ajungă prin nelucrare, unde numai unŭ zelŭ, o luptă şi o activitate de seculĭ a adus'o.

La noi, ca orĭ şi unde la naţiunile tinere, lucrurile suntŭ în fermentaţiune şi scimŭ că orĭce fermentaţiune depinde dela diferitele elemente şi fenomene ce-o producŭ. Décă aceste elemente suntŭ asimilabile, décă fenomenele îi suntŭ priincióse de sigurŭ că resultatulŭ finalŭ, productulŭ acelei fermentaţiunĭ trebue sĕ fie nealteratŭ, bine desvoltatŭ în tóte privinţele.

Sĕ ne punemŭ însĕ întrebarea de ce elemente dispunemŭ noi, ce fenomene aparŭ neîncetatŭ în jurulŭ nostru? Acestea le putemŭ rĕsuma în douĕ cuvinte: elemente neperfecte, fenomene nepriinciόse.

Şi nicĭ c'ar puté fi altfeliu. Suntemŭ o naţiune, care abia a începutŭ a da semne de viaţă pe tĕrêmulŭ culturii de unŭ jumĕtate de vécŭ. Abia amŭ începutŭ a ne cunósce pe noi înşine încâtva, abia amŭ începutŭ a cunósce pe alţii, comparându-i cu noi, abia amŭ începutŭ a ne lărgi cerculŭ vederilorŭ nóstre, abia amŭ începutŭ a eşi dela căminele părinţescĭ, pentru a ne puté adăpa la isvórele civilisaţiunii şi culturii seculare a altorŭ naţiunĭ.

De ce feliu de fenomene suntemŭ încunjuraţĭ?—Rĕspunsulŭ îlŭ avemŭ uşorŭ, décă ne gândimŭ la luptele ḑilnice pentru esistenţa nóstră naţională, lupte de carĭ nu suntemŭ cruţaţĭ nicĭ în unghiurile cele mai ascunse ale patriei nóstre.

Mai este însĕ pe lângă acésta şi unŭ altŭ fenomenŭ, ce ne ţine legaţĭ de mânĭ şi de picióre. Suntŭ lipsele nóstre marĭ materiale.

Dér apoi mai avemŭ a ne lupta şi c'unŭ inimicŭ subiectivŭ, ce zace în noi înşine, cu slăbiciunile nóstre proprie, carĭ producŭ desbinările în idei şi fapte dintre noi şi împiedecă la fiecare pasŭ progresarea nóstră.

Tóte aceste elemente şi fenomene vorŭ esercia influinţa lorŭ şi asupra adunărei de mâne din Abrudŭ.

Unŭ punctŭ cardinalŭ alŭ acestei adunărĭ îlŭ va forma fără îndoiélă cestiunea scólei de fete din Sibiiu atâtŭ de multŭ agitată. Aci parŭ a se concentra tóte împutările, că Associaţiunea a comisŭ o greşélă, întrebuinţându-şĭ aprópe tótă averea pentru clădirea şi întreţinerea scólei de fete.

Este în adevĕrŭ puţinŭ îmbucurătóre icóna ce nĭ-o presentă raportulŭ comitetului despre situaţiunea financiară a Associaţiunei. Dér décă în adevĕrŭ s'a făcutŭ o greşélă, ce este de făcutŭ? Sĕ ne pierdemŭ timpulŭ cu recriminaţiunĭ nefolisitóre şi nejuste orĭ sĕ ne punemŭ pe lucru şi sĕ-o îndreptămŭ?

Noi credemŭ, că nu este timpulŭ acum de a ne sfădi décă ceea séu ceea putea sĕ se facă mai bine şi mai nemeritŭ, ci trebue sĕ ţinemŭ contŭ de ceea ce s'a făcutŭ totŭ spre folosulŭ nostru generalŭ şi sĕ nu lăsămŭ ca Associaţiunea sĕ sufere scădere prin nepăsarea séu îndărătnicia nóstră.

Avemŭ scóla de fete înfiinţată de ea. Sĕ-o susţinemŭ şi sĕ-o aducemŭ la cea mai mare înflorire.

Asociaţiuuea, sleindui-se averea prin acea întreprindere, are lipsă de sprijinulŭ nostru materialŭ. Sĕ i-lŭ dămŭ fără a mai cârti şi fără a mai învinui pe nimenĭ.

Este tristŭ că numĕrulŭ membrilorŭ ordinarĭ ai Associaţiunei nu se urcă nicĭ la 400. Sĕ căutămŭ a face ca acestŭ numĕrŭ sĕ fiă îndoitŭ şi întreitŭ mai mare.

Ètă aşa înţelegemŭ noi chiămarea adunării generale dela Abrudŭ şi de aceea amŭ ḑisŭ, că fără însufleţire naţională nu se póte ajunge o ţintă naţională atâtŭ de mare şi sublimă.

Felicitândŭ din inimă Adunarea generală a Associaţiunei, din Abrudŭ, îi dorimŭ deplinŭ succesŭ în obositórea-i lucrare, ér tuturorŭ participanţilorŭ stăruinţă, pacienţă şi abnegaţiune, ca astfelŭ rodulŭ lucrării lorŭ sĕ fiă câtŭ mai mănosŭ!

Raportulŭ

Comitetului Associaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887.

Onorată adunare generală!

Urmândŭ şi de astă-dată întocmai disposiţiunii cuprinse în §-fulŭ 32 (lit. g.) alŭ statutelorŭ, precum şi conclusului adunării generale, din anulŭ 1882 dela Deşiu, Nr. prot. 33, comitetulŭ instituitŭ în adunarea generală din anulŭ 1886 dela Alba-Iulia pentru periodulŭ dela 1887—1889, îşĭ ia voiă a presenta adunării generale următorulŭ raportŭ despre activitatea sa în timpulŭ dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1887.

I.

Conformŭ prescriselorŭ §-lui 30 din statute, comitetulŭ are sĕ ţină de regulă în tótă luna câte o şedinţă regulară, prin urmare 12 şedinţe regulate la anŭ. Totŭ numitulŭ §. îi prescrie însĕ comitetului şi îndatorirea: de-a se întruni în casurĭ urgente şi mai adeseorĭ. Până la anulŭ 1884, adecă până la timpulŭ, în care a începutŭ sĕ se facă urzirea pentru realisarea măreţei idei, ce astăḑĭ întrupată ni se înfăţişéză în frumosulŭ institutŭ alŭ Associaţiunii, menitŭ a da femeii române crescerea, după care însetase atâta timpŭ, comitetulŭ a putută sĕ se mărginéscă la minimulŭ de şedinţe, prevĕḑutŭ în statute. Dela numitulŭ anŭ încóce numĕrulŭ şedinţelorŭ cresce treptatŭ. In decursulŭ anului 1885 comitetulŭ ţinŭ deja 18 şedinţe, în anulŭ următorŭ (1886) 21, ér în decursulŭ anului, despre care voimŭ a raporta, 28 de şedinţe. Ca şi în cei doi anĭ premergĕtorĭ, cestiunea şcolară şi în anulŭ 1887 se trage ca unŭ firŭ roşu prin tóte şedinţele comitetului; ba în unele dintre acestea (10 la numĕrŭ)

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Unŭ episodŭ din 1848.

(Fine.)

II.

„Póte domnii suntŭ de cei ce fugisă din Moldova?" mĕ întrebă caporalulŭ. Aci nu sciam ce sĕ-i rĕspundŭ şi când meditam, elŭ îmĭ veni în ajutoriu ḑicêndŭ cu óreşĭ-care aplombŭ de — superiorŭ: „Am ordinŭ, ca pe toţĭ carĭ nu-sŭ ómenĭ proştĭ şi vréu sĕ trécă pe la staţia mea din Moldova în spre noi, sĕ-i lasŭ, numai sĕ-şĭ înscrie numele în cartea mea. Le voi face dér acelŭ bine: sĕ poftéscă!"

Vestii decĭ pe tovareşii mei, carĭ îşĭ luară geantele ce aveau în mână, şi intrarămŭ în cerdacŭ, unde trebui sĕ-şĭ înscrie toţĭ numele, póte pentru fala corporalului, deşi îi declaraserămŭ, că nu venimŭ acum din Moldova. Negri îi mai dete corporalului unŭ bacşişŭ şi cerêndu-i voe a ne folosi de masa lui, fiă-care întinse din merindele aduse cu sine.

Era spre séră, decĭ ne grăbirămŭ a trece graniţa, care era representată prin unŭ şanţŭ năroitŭ şi crescutŭ cu iarbă. Dincolo în drépta era o pădure de fagĭ şi carpinĭ. Ne îndreptarămŭ spre ea. In stânga era fânaţe şi dincolo de ele se vedea rîulŭ Siretului, ér peste elŭ orăşelulŭ din Moldova, Mihăilenii. Intrarămŭ în pădure şi ne aşeḑarămŭ subtŭ unŭ fagŭ bĕtrânŭ şi rămurosŭ. Negri trăgêndu-mĕ lângă sine îmĭ ḑise: „acum e acum! Fii decĭ bunŭ şi iate pe marginea pădurei la vale spre Siretŭ, dér printre copacĭ, dóră nu te va vedé nimenea şi ocheşce şi ascultă, de nu cum-va vei vedé doi ómenĭ, fiă şi orĭ-ce ómenĭ, fiă pe josŭ, orĭ în carŭ ou boi, orĭ în căruţă cu cai, aprópe orĭ departe, şi cum îi vei zări, mergĭ spre ei şi întreabă-i: „dela *Galaţi* veniţĭ?" şi de vorŭ ḑice: da; fii bunŭ şi vină curêndŭ încócĭ sĕ ne spui."

Cunoscui de pe feţele tuturora din nou, că'sŭ îngrijiţĭ şi emoţionaţĭ.

„Câtŭ de bine-i", ḑise Negri către ceilalţĭ, „că d-lŭ P. e îmbrăcatŭ ţĕrănesce. Mĕ luă apoi de mână şi-mĭ ḑise: „Mergĭ D-le, mergĭ, şi D-ḑeu cu d-ta şi cu noi!"

Nu sciamŭ ce aventură mĕ aştéptă.

Sórele apunea şi numai câte-va raḑe mai licăreau printre copacĭ. Ochii mei erau încordaţĭ totŭ spre câmpiă, spre Siretŭ şi peste elŭ. Păşeamŭ totŭ înainte până ajunsei la marginea pădurei, adecă la câmpiă dincolo, dér nimicŭ nu vĕḑui; mĕ pusei josŭ, aprinsei o ţigară şi ascultamŭ. Inima-mĭ sbocotea cumplitŭ! Intunecase bine şi totŭ nimică! Ce sĕ facŭ? Mĕ 'ntorcŭ totŭ pe aceea cale la domnii mei şi le spunŭ, că nu se vede, nu se aude nimicŭ. Toţĭ tăceau, se speriase şi suspinară. „Mai mergĭ frate, mai mergĭ odată şi mai vedĭ — o, póte totŭ încă nu-i de géba!" îmĭ ḑise Petrache Casimirŭ.

Bobăindŭ prin întunerecŭ, ajunsei ér la loculŭ unde am fostŭ, dér de vĕḑutŭ ceva nu era vorbă şi nicĭ n'auḑeam nimicŭ, afară de unŭ sunetŭ slabŭ alŭ Siretului, colo în depărtare. In dosulŭ meu în codru se auḑia o buhă. Nu mĕ simţiamŭ prea bine. Mĭ-aşŭ fi aprinsŭ încă o ţigară, dér mĕ temeamŭ sĕ nu mi se vaḑă flacăra chibritului. Stamŭ şi aşteptamŭ. — Ah, la o vreme ce se aude? Par-că scârţăitulŭ unui carŭ neunsŭ!... Mĕ rădicŭ, tragŭ cu urechea, acelŭ scîrtăitŭ e — dreptŭ în faţa mea înspre rîu! Mai aşteptŭ ceva, totŭ ascultai, şi apoi plecai spre sunetŭ şi de-odată zărescŭ unŭ — carŭ cu fênŭ orĭ cu pae cu doi boi, pe care îi mâna de alăturea unŭ omŭ fără a mai striga „hăisŭ" orĭ „cea" şi ast-felŭ venea pe deantregulŭ pe fênaţe dreptŭ spre pădure.

„Bade, dela Galaţĭ vinĭ?"

De-odată opresce omulŭ boii şi tace. Mĕ apropi de elŭ întrebându-lŭ încă odată: „dela Galaţĭ vinĭ bade?" — Audŭ unŭ „da" fricosŭ. —

Nu sciamŭ ce sĕ facŭ, sĕ-i ḑicŭ sĕ urmeze după mine, séu sĕ aştepte? Ḑisei totuşĭ: „stăi puţinŭ, bade, aicĭ, eu isŭ omŭ bunŭ", şi alergai cum putui prin întunerecŭ la tovareşii mei. „Este" strigai şi nu prea. Dreptŭ în picióre săriră toţĭ şi auḑii că într'unŭ glasŭ: „Mon Dieu!" şi „O Dómne!"

Erau póte trecute 10 ceasurĭ. Păşeamŭ înainte, ér tovarĕşii mei „argonauticĭ" după mine totŭ şoptindŭ unulŭ altuia. Vedemŭ carulŭ, care încătrou întreabă: „Dela Galaţĭ?" Bietulŭ omŭ vĕḑêndŭ atâţia domnĭ, tăcea spăimân-

singurulŭ obiectŭ de desbatere ilŭ formézā numai afacerile şcolare. Resultă decĭ, că de cândŭ cu înfiinţarea şcólei, agendele comitetului s'au înmulţitŭ în modŭ deosebitŭ, ba s'au duplicatŭ chiar.

In tóte cele 28 şedinţe presidiulŭ l'a purtatŭ cu cunoscutu-i tactŭ şi abnegaţiune vice-preşedintele Associaţiunii, neuitatulŭ Iacobŭ Bologa. Sub dênsulŭ s'au făcutŭ pregătirile pentru adunarea generală din anulŭ trecutŭ, ţinută în Sibiu; dênsulŭ a deschisŭ şi condusŭ numita adunare, după ce preşedintele Associaţiunii, ilustritatea sa d-lŭ prepositŭ capitularŭ Timoteiu Cipariu prin starea sănětăţii sale debilitate şi prin greutatea anilorŭ înaintaţĭ împedecătŭ a fostŭ a lua însuşĭ cârma în mână; dênsulŭ ĭi anunţă comitetului la 3 Septemvre anul trecutŭ trista scire, că ilustrulŭ preşedinte alŭ Associaţiunii Timoteiu Cipariu-unulŭ din Nestorii literaturei române, s'a mutatŭ la cele eterne; dênsulŭ a condusŭ, conformŭ conclusului luatŭ la 3 Septemvre anulŭ trecutŭ, comitetulŭ în corpore spre a depune o cunună în Blaşŭ pe mormêntulŭ neuitatului defunct, dreptŭ unŭ semnŭ de recunoscinţă pentru meritele, ce şi-le-a câstigatŭ; sub dênsul s'au ţinutŭ în fine şedinţele comitetului până la 29 Maiu a. c. când unii din membrii comitetului ĭi anunţă acestuia scirea, că o bólă venită repede a legatŭ pe neobositulŭ vice-preşedinte la patŭ; fiindŭ a se ţiné astfelŭ sedinţa conchiămată sub presidiulŭ ad hoc alŭ unuia din membrii comitetului, conform prescriselorŭ §-lui 30 al. 2 din statute. La 30 Maiu a. c. se împărtăşi în sfîrşitŭ comitetului scirea neaşteptată, că ne'ndurata mórte i-a răpitŭ Associaţiunii acum şi pe vice-preşedintele, pe neobositulŭ apěrătorŭ alŭ intereselorŭ ei. Dela ultima adunare încóce Associaţiunea nóstră a ajunsŭ aşa déră în regretabila posiţiune, a îndura o îndoită şi adêncŭ simţită lovitura, şi anume: de a perde atâtŭ pe preşedintele câtŭ şi pe v.-preş. ei. A fost grea şi adênc simţită lovitura ce a ajunsŭ Associaţiunea nóstră mai alesŭ în timpurile de aḑĭ, când ḑilele grele suntŭ, şi ca orĭ şi cândŭ mai mare lipsă avemŭ de braţe viguróse, precum au fostŭ braţele celorŭ doi defuncţĭ, carĭ şi rurĭ de anĭ încóce condus'au cu succesŭ destinele singurului aşeḑĕmêntŭ, pe care cu dreptŭ cuvêntŭ ilŭ putemŭ numi unŭ bunŭ comunŭ alŭ tuturorŭ Românilorŭ din ţinuturile locuite de acestŭ poporŭ alŭ nostru, şi a cărorŭ memoriă, şi din acestŭ motivŭ numai, rěmâné-va nestérsă în inimile nóstre.

In faţa regretabilului incidentŭ atinsŭ comitetulŭ nevoitŭ s'a věḑutŭ, pentru asigurarea mersului regulatŭ alŭ afacerilorŭ, şi ţinêndŭ contŭ şi de prescrisele §-lui 30 din statute, a face, cu privire la presidiu o provisiune interimală, încreḑêndŭ agendele presidiale pentru timpulŭ până la acéstă adunare generală veteranului membru alŭ comitetului şi prim-secretarulŭ Associaţiunei, d-lui George Barițŭ. Deşi schimbarea din urmă făcutu-s'a numai în una din şedinţele din anulŭ curentŭ (în şedinţa comitetului dela 30 Maiu a. c.) şi ar fi prin urmare cuprinsă sě fiă în reportulŭ despre anul curentŭ, care e a se presenta adunării generale din anulŭ 1889, fiind ea însě de natură de a reclama una dintre cele mai grabnice şi mai însemnate decisiunĭ prin votulŭ adunării generale presente, comitetulŭ îşĭ permite a o aduce, în legătură cu raportulŭ asupra gestiunii anului trecutŭ, înaintea adunării generale din anulŭ acesta.

Prin conclusulŭ adunării generale, ţinute anulŭ trecutŭ în Sibiu (şedinţa II pt. prot. 20), bibliotecarulŭ Associaţiunii, d-lŭ Dr. I. Crişianu, alesŭ a fostŭ de secretarŭ II alŭ Associaţiunii, fără ca sě se fi pututŭ face în pripă provisiunea recerută cu privire la oficiulŭ, ce numitulŭ domnŭ ilŭ purtase până atuncĭ, la oficiulŭ de bibliotecarŭ. In faţa acestei împrejurărĭ alesulŭ secretarŭ a prověḑut mai departe şi oficiulŭ de bibliotecarŭ renunţândŭ însě, în favorulŭ fondului Associaţiunii pentru anulŭ presentŭ, la remuneraţiunea împreunată cu acestŭ oficiu

Onorata adunare generală va binevoi dér a dispune la timpulŭ sěu cele trebuinciose prin o nouă alegere la oficiile de preşedinte, de vice-preşedinte şi de bibliotecarŭ ai Associaţiunei, dândŭ şi, din parte-şĭ cuvenitulŭ votŭ de recunoscinţă memoriei foştilorŭ doi presidenţĭ.

Sě revenimŭ acum la însaşĭ activitatea comitetului în decursulŭ anului 1887! In şedinţele ce le-a ţinutŭ, comitetulŭ a făcutŭ înainte de tóte dispositiile necesare pentru executarea conclu-selorŭ adunării generale ultime relative: la fundaţiunea pentru o scólă centrală română în Gherla la mandatulŭ de a stărui câtŭ mai repede la împlinirea condiţiunilorŭ prescrise, ca scóla civilă a Associaţiunii sě pótă dobêndi dreptulŭ de publicitate, la mandatulŭ de a îngriji, ca sumele trebuinciose pentru întreţinerea scólei Associaţiunei acoperite sě fie din mijlócele disponibile séu adunânde spre acestŭ scopŭ şi în fine la mandatulŭ de a îndruma şi solicita unele din despărţĕmintele Associaţiunii, ca sě-şĭ împlinéscă chiămarea cu cuvenita promptitudine. Executarea numitelorŭ concluse comitetulŭ o-a pusŭ în lucrare deja în şedinţa sa din luna lui Septemvre 1887.

(Va urma.)

Memoriile împĕratului Fridericŭ III.

De câteva săptěmânĭ s'au vorbitŭ multe şi měrunte despre memoriile scrise şi lăsate de împěratulŭ germanŭ Fridericŭ, de dispariţiunea lorŭ pe ascunsŭ şi de importanţa acestorŭ hârtii, ca hârtii de statŭ. Ḑiarulŭ din Londra „World“ scóte acum la lumină starea faptică a lucrului.

Sě scie anume acum, că acele memorii nu suntŭ, cum multŭ s'a fantasatŭ, secrete de statŭ trădate, ci purŭ şi simplu nisce notiţe ale ḑilei în 30 de volume, pe carĭ le-a scrisŭ împěratulŭ Fridericŭ în decursulŭ celorŭ 30 de anĭ dela căsětoria sa şi care acum, redigeate de věduva împěrătésă Victoria, se vorŭ da publicităţii conformŭ dorinţei autorului lorŭ.

Regina Angliei la despărţirea de ginerele sěu bolnavŭ după o visită de 2 ḑile la Charlottenburg, luă cu sine multŭ preţiosulŭ manuscriptŭ şi când actualulŭ împěratŭ germanŭ Wilhelm II cerŭ dela mamă-sa îndată după suirea pe tronŭ, sě-i predé acelŭ manuscriptŭ spre a-lŭ depune în archiva statului, primi acesta unŭ rěspunsŭ negativŭ, provocându-se mamă-sa la voinţa espresă a decedatului ei soţŭ. De aci unŭ felŭ de disonanţă între Friedrichskron şi Windsor, pronunţată destulŭ de tare la notificarea suirii lui Wilhelm pe tronŭ. Acéstă însě nu este o disonanţă politică între nepotŭ (împěratulŭ germanŭ) şi bunică-sa (regina Angliei), ci o mică cértă de proprietate, care intereséză pe tótă lumea politică prin aceea, că în opulŭ disputatŭ suntŭ depuse ideile, ce voia sě le validiteze şi realiseze împěratulŭ Fridericŭ ca domnitorŭ.

Sórtea lui tragică se va puté ilustra numai atuncĭ în tótă mărirea sa, când lumea va afla din memoriile lui, ce a voitŭ şi ce l'a împedecatŭ sě facă teribila lui ursită. In decursulŭ domniei sale de 3 lunĭ a descoperitŭ fără îndoélă unele din scopurile sale ideale, însě pe ce cale a ajunsŭ a le stabili înaintea spiritului sěu luminatŭ, cum s'a desvoltatŭ maturitatea sa minunată, prin care a pusŭ în uimire din patulŭ sěu de bolnavŭ pe tótă lumea, ne va puté ilustra pe deplinŭ numai istoria scrisă chiar de mâna lui, istoria desvoltării sale spirituale şi politice. Acea istoriă va fi unŭ monumentŭ de unŭ efectŭ surprinḑĕtorŭ, unŭ monumentŭ alŭ nedreptăţii istorice, ce a eserciat'o ursita asupra unui muritorŭ preferitŭ, care a fostŭ chematŭ, dér nu alesŭ, sě împodobéscă o corónă puternică cu strălucirea umanităţii veritabile şi a virtuţilorŭ neperitóre.

Trei ḑecĭ de anĭ s'a preparatŭ elŭ în pace şi rěsboiu la tema acésta măréţă, a observatŭ şi meditatŭ, a lucratŭ şi plănuitŭ şi când în anulŭ alŭ 57-lea alŭ etăţii sale sună ora îndeplinirii scopurilorŭ sale, se afla pe patulŭ de mórte. Acésta a fostŭ cruda lovitură reservată soţiei sale, care cu o iubire nespusă l'a îngrijitŭ până în ultimele sale momente.

Era de altcum şi naturalŭ ca fiiulŭ sě céră memoriile tatălui sěu, căcĭ nicĭ unŭ scriitorŭ nu le puté scrie în modŭ mai competentŭ, de cum le-a făcutŭ elŭ în iubirea sa de adevěrŭ. Totŭ aşa de uşorŭ se putea înţelege însě şi de ce a refusatŭ mamă-sa de a lăsa sě se îngrópe acele însemnărĭ în archiva statului pentru ca lumea sě nu cunoscă nimicŭ din ele séu celŭ multŭ câteva pasage ilustrate tendenţiosŭ în istoriografia curţii.

De aceea a fostŭ numai îndreptăţită pretensiunea împěrătesii de a fi însăşĭ istorica soţului ei, vrêndŭ sě-i asigure decedatului ei soţŭ administraţiunea lumii, sě nu i-o pótă răpi presentulŭ. Credinciósă soţului ei, voesce cu orĭ ce preţŭ sě esecute dorinţa lui. Fără îndoélă ea are în vedere esemplulŭ mamei sale, reginei Angliei, care puse soţului ei princului regentŭ Albertŭ totŭ unŭ asemenea monumentŭ, dedicându-i unŭ opŭ, în care elŭ, vorbindŭ de cele mai multe orĭ, însuşĭ publică încă şi după mórte sa ideile sale luminate despre domnire şi politică, despre statŭ şi societate.

Transpunerea însuşirilorŭ acestora în Anglia este fără îndoélă o causă care póte produce órecare amărăciune în capitala Germaniei, avêndŭ ele o valóre nepreţuită în prima liniă pentru Germania, însě cu tóte acestea tăria de caracterŭ şi pietatea věduvei imperiale suntŭ o garanţă sigură, care póte delătura orĭ ce îngrijire, că vre unŭ spiritŭ tendenţios ar puté preluera aceste însemnărĭ ḑilnice ale împěratului Fridericŭ în defavorulŭ Germaniei. Eşirea lorŭ la lumină va dovedi întru câtŭ suntŭ de nebasate temerile acestea.

Serbia şi Austro-Ungaria.

„Srpska Rezavisnost“ a lui Risticĭ publică unŭ articulŭ, în care se esprimă despre Austro-Ungaria într'unŭ modŭ ne mai pomenitŭ în Serbia. Numita fóiă crede, că tótă nenorocirea, ce a căḑutŭ preste Serbia, vine dela Austro-Ungaria, care caută în totdéuna şi în tóte împrejurările şi timpurile ruina Serbiei şi peirea gintei sêrbescĭ. Şi Serbia s'ar fi şi nimicitŭ, décă n'ar fi avutŭ pe partea sa pe puternica Rusiă ca protectóre. Austria a încercatŭ până acum tóte mijlócele sě paraliseze pe Serbia şi sě o facă dependentă; ea a subjugatŭ pe Serbia economicesce... (Aci urméză espectoraţiunĭ în contra Austro-Ungariei, carĭ nu se potŭ reproduce din causa legii de presă) şi acum atacă chiar viéţa familiară a casei domnitóre sêrbescĭ.

Aserţiunea din urmă despre unŭ amestecŭ alŭ Austro-Ungariei în afacerea divorţului casei regescĭ, care conţine în acelaşĭ timpŭ unŭ atacŭ în contra Regelui a provocatŭ indignaţiune în cercurile guvernamentale din Belgradŭ, carĭ declară că guvernulŭ austriacŭ nu s'a amestecatŭ câtuşĭ de puţinŭ în acestŭ divorţŭ.

Articululŭ sě pare a fi scrisŭ de fostulŭ ministru de instrucţiă Alimpije Wasilljevicĭ, care representă pe Risticĭ în Redacţiunea fóiei. Din causa atacului indirectŭ asupra Regelui s'ar fi ordonatŭ cercetare judecătorescă în contra fóiei numite.

SCIRILE ḐILEI.

La *vênătórele dela Gurghiu* din tómnă ale principelui de corónă *Rudolfŭ* va lua

---

tatŭ. „Apoi da, ḑise elŭ, dela Galaţĭ, sěraculŭ de mine! — „Ai?“ — Da. „Şciu eu? — o, Domne! este colo'n pae. Atuncĭ vedemŭ că se mişcă paele în dosulŭ carului — o fiinţă omenéscă în cămaşă, cu capulŭ golŭ, cu plete, cu barbă — plinŭ de pae se coborâ din carŭ. Erâ şi desculţŭ!....

Toţĭ îşĭ descoperŭ capulŭ, îĭ iau mâna (unii în genunchĭ), o sărută. — „Preasânţite“— ḑice Negri cu glasŭ tremurătorŭ — „o, va scăpa decĭ şi biata nóstră ţéră, décă ai scăpatŭ Présânţia Ta.“

Momentulŭ, scena acésta ce mi se înfăţişa acum nu-sŭ 'n stare sě o descriu! Archiereu numai în cămaşe ţěrănéscă şi încinsŭ cu unŭ brâu ţěrănescŭ desculţŭ, binecuvênta pe rêndŭ pe toţĭ compatrioţii sěi, cu lacrěmĭ pe faţă, apoi i cuprindea pe toţĭ şi îĭ săruta pe frunte. Ingenuncheai şi eu, ér Negri ḑise atuncea: „tînĕrŭ şi clericŭ bravŭ din Bucovina, îngerulŭ conducětorŭ alŭ nostru, ca acelŭ a lui Iov.“

Episcopulŭ era — *Iustinŭ Edessis*, bărbatŭ încă tînĕrŭ între 30—40 de anĭ cu pěrŭ şi barbă blondă. Elŭ se lipise de mişcarea naţională în contra lui Mihalache Sturdza şi mergêndŭ prin casele boerescĭ şi burgheze provoca resturnarea despotului nemărginitŭ, ér în ḑiua de Ispasŭ cetì în mănăstirea Neamţului, care are acestŭ hramŭ, în faţa a miilorŭ de pelegrinarĭ o rugăciune compusă de elŭ, ca sě scape Dumneḑeu ţéra de tiranulŭ Vodă. Se înţelege că Sturdza căuta apoi sě'lŭ prindă punêndŭ şi unŭ preţŭ considerabilŭ pe capulŭ lui. Trebuì decĭ travestitŭ chiar şi ca cerşitorŭ până a datŭ de graniţa Bucovinei. Ii succese a da la Botoşanĭ o epistolă către Negri, pe care 'lŭ scia că-i la Cernăuţĭ; în acea carte ilŭ rugă, sě-i mijlocéscă trecerea în Bucovina, décă va putea sě se străcóre prin ghiarele sbirilorŭ lui Sturza, ceea ce s'a şi întêmplatŭ. —

Emigranţii toţĭ sciau despre meritele archiereului Iustinŭ pentru emanciparea Moldovei, de aceea s'au şi grăbitŭ atâtŭ de mulţĭ a-i veni într'ajutorŭ.

Emigrantulŭ Rolla scóse din geamantanaşulŭ sěu unŭ paletonŭ lungŭ ca o giubea şi o pălăriă cu care-lŭ îmbrăcară pe bietulŭ episcopŭ şi îi mai aruncară şi unŭ plaidŭ pe umerĭ. Eu věḑêndŭ că încălţăminte nu scóte nimenĭ din geamantanaşŭ, mě descălţai de cismele mele şi le oferii părintelui episcopŭ. „Dumneḑeu sě-ţĭ rěsplătéscă fiiule“ ḑise atuncea Archiereulŭ, ér Negri mě cuprinse şi mě sărută.

Omulul, care sta înmărmuritŭ, věḑui că-i vîră fiă-care câte ceva în mână, mulţămindu-i cu termenii cei mai frumoşĭ.

Mulţămì şi bietulŭ omŭ cu cuvinte de ale sale încheindŭ astfelŭ: „Ce mi-aţĭ datŭ D-Vóstră nu sciu, cum nicĭ n'am sciutŭ pe cine aducŭ, dér ce frică am trasŭ până aicea, sciu, şi acuma dau slavă lui Dumneḑeu, că am scăpatŭ până aicĭ şi am făcutŭ pe voia boierului meu, care mare grijă îmĭ dete ca sě aducŭ pe părintele acesta până aicĭ, aşa ascunsŭ în paie. Sărută apoi mâna şi pólele Episcopului, carele şi elŭ la rêndulŭ sěu ilŭ blagoslovi şi îi mulţumi pentru frica şi ostenéla lui. Omulŭ întórse boii şi se duse îndĕrĕtŭ, ér noi pornirămŭ spre pădure ascultândŭ cu mare interesŭ enararea celorŭ păţite de Vlădica; de altă parte însě nicĭ unulŭ nu mai grija, în care parte a codrului mergemŭ. De odată ne pomenirămŭ că mergemŭ prin desişulŭ pădurei, mi-se părea că suntemŭ în locŭ de direcţia spre Nordŭ, şi nu în cea despre Vestŭ. Oficerulŭ, care era cu noi, prinse a pipăi copacii şi ḑise: „da, mergemŭ spre Vestŭ, că étă muşchiulŭ copacilorŭ, care-i totŭ-déuna spre Nordŭ e de astă parte.“ Atuncĭ ne porni spre Nordŭ şi ceilalţĭ după mine şi astfelŭ totŭ mergeamŭ bâjbâindŭ printre copacĭ până când deodată ḑării o lumină înaintea mea. Alergŭ, ce-i? Unŭ bordeiu şi nu cerdaculŭ nostru, căcĭ ne aflamŭ încă totŭ în pădure. Batŭ la uşă, uşa încuiată; ascultŭ, audŭ — gemete! mě uitŭ prin ferésträ, věḑŭ pe cuptoriu o — femee vârcolindu-se —! Strigŭ, nu-mĭ rěspunde. Vinŭ ceilalţĭ după mine, şi spuindu-le cele descrise, puseră unii umĕrulŭ la uşă, care îndată se şi sparse.

* * *

Bordeiulŭ n'avea tindă. Năpustimŭ în casă şi femeia speriată de atâţia, se ridică pe o mână şi strigă cu glasŭ plângĕtoriu: „Vai, vai, aveţĭ milă de mine, n'am nicĭ o para (ne ţine de hoţĭ), eu mě trudescŭ de — copilŭ, ér bărbatulŭ meu e dusŭ peste cordunŭ (în Bucovina) sě caute o móşă, teme-ţi-vě de Dumneḑeu

parte după cum se aude și moștenitorulŭ de tronŭ englesŭ. Conducĕtorulŭ supremŭ alŭ vênătorii Pausinger a primitŭ deja îndrumărĭ dela curte pentru aranjarea vênătorii. După însciințările pădurarilorŭ fiarele sĕlbatice suntŭ în mare numĕrŭ în revierulŭ de vĕnatŭ alŭ prințului. Se află în mare numĕrŭ urșĭ, lupĭ, mistrețĭ, cerbĭ și căprióre.

***

Cetimŭ în „Kolozsvár“ (Nr. 175 din 1 Aug.): „Subjudele din Șemnițŭ a devenitŭ unŭ tipŭ de cultură istorică. Elŭ este celŭ dintâiu care a trâmbițatŭ în mijloculŭ Slovacilorŭ ordinațiunile comunaleîn limba maghiară. Inovațiunea s'a făcutŭ la ordinulŭ căpitanului orășenescŭ și este unŭ semnŭ pentru maghiarisarea Țĕrii de susŭ (Ungaria superióră). — Eată cu ce copilării ișĭ pierdŭ vremea șoviniștii!

***

Sub titlulŭ: *„Unŭ solgăbirĕu modelŭ“* cetimŭ îu „Ellenzék“ dela 3 Augustŭ: „In persóna lui *Gorzo Bálint* tribunalulŭ a condamnatŭ pe unŭ însemnatŭ solgăbirĕu din comitatulŭ Bereg. Acestŭ solgăbirĕu s'a aflatŭ vinovatŭ că a comisŭ *26 crime de defraudare* și *59 delicte de defraudărĭ ordinare în oficiu.* Modelulŭ de solgăbirĕu a adunatŭ banii dațĭ de locuitorĭ pentru a se rescumpĕra de munca comitatului fără a-i înainta la cassa comitatului. Tribunalulŭ l'a condamnatŭ la 6 anĭ de închisóre. Acéstă pedépsă însĕ tabla regéscă a redus'o la 5 anĭ închisóre.

***

La *gimnasiulŭ din Blașŭ* s'au aflatŭ cu finea anului scolarŭ 1887—8 cu totulŭ 342 scolarĭ. Dintre aceștia 307 au fostŭ gr. cat., 31 gr. or., 2 rom. cat., 2 mosaicĭ.

***

Au fostŭ numițĭ *capelanĭ militarĭ* de classa 2-a în reservă: Nicolae *Avramŭ* și Titu *Triffu-Archidimŭ* ambii preoțĭ gr. cat. din diecesa Gherlei; Victorŭ *Poruțiu* preotŭ gr. cat. din diecesa Lugoșului, Ioanŭ *Deacŭ* preotŭ gr. cat. din archidiecesa Alba-Iulia și Făgărașŭ.

***

Aniversarea a 39-a a *luptei dela Sighișóra* s'a serbatŭ în biserica rom. cat. dela S. Cristurŭ în 31 Iulie cu unŭ Te-Deum funebru. Și dice că se va înființa acolo unŭ asilŭ de copii Petőfianŭ.

***

Diarele de dincolo anunță, că d-lŭ *Alecsandru Ciurcu* a venitŭ din Parisŭ la Bucurescĭ spre a lua ultimele disposițiunĭ în causa exposițiunei universale din Parisŭ.

***

Dlŭ *Beldimanŭ*, noulŭ ministru alŭ României în Serbia, a presentatŭ regelui Milanŭ scrisorile sale de acreditare. Dlŭ Emilŭ *Ghica*, fostŭ ministru plenipotențiarŭ alŭ României la Belgradŭ, a fostŭ decoratŭ de M. S. Regele Milanŭ cu marea cruce a ordinului Tacova.

***

La *congresulŭ ce s'a ținutŭ luna trecută la Baden* și la care au luatŭ parte delegații uniunei centrale a drumurilorŭ de ferŭ, precum și representanții linielorŭ italiane și francese, mai tóte propunerile făcute de delegatulŭ românŭ au fostŭ admise. D. *Costescu*, subșefŭ alŭ serviciului de mișcare, a fostŭ delegatŭ pentru a representa România la acelŭ congresŭ.

***

La *congresulŭ pentru studiulŭ tuberculosei*, ce se ține actualmente la Paris, d-lŭ dr. *Kalinderu* a vorbitŭ despre meningita tuberculósă la adulțĭ. Domnulŭ dr. *Babeșŭ* a tratatŭ asupra asociațiunilorŭ bacteriene a baccilului tuberculosei. Dsa emite opiniunea, că tuberculosa favoriséză întrarea baccililorŭ altorŭ bolnavĭ. La copii însĕ devine gravă prin producerea altui microbŭ, care ajută desvoltarea baccilului tuberculosŭ.

La a treia ședință a congresului pentru tuberculósă (oftică) d. N. *Ionescu* a presentatŭ câte-va observațiunĭ asupra *arthritei tuberculóse.* Ilustrulŭ Verneuil a rĕspunsŭ medicului românŭ, completândŭ observațiunile lui.

***

„Epoca“ este informată, că la o sĕptĕmână după reîntórcerea regelui și reginei României din străinătate, va sosì la Sinaia Principele ereditarŭ alŭ Belgiei, *Baudouin*, spre a le face visita.

***

Domnulŭ *A. G. Șuțu*, profesorŭ de limba francesă la liceulŭ din Iașĭ, a fostŭ numitŭ președinte alŭ comitetului teatralŭ din Bucurescĭ.

***

Episcopii sêrbĭ s'au pronunțatŭ definitivŭ *în contra competinței sinodului de a judeca divorțulŭ regelui.* Metropolitulŭ a transmisŭ regelui acéstă decisiune. Se crede, că cererea de divorțŭ se va schimba într'o acțiune de despărțire.

***

La Vidinŭ se descarcă de Marțĭ 2 vase ale companiei Dunărene, pline cu *arme și munițiunĭ de rĕsboiu* sosite din Austria pentru *armata bulgară.* Aceste vase, încărcate din Pesta, aducŭ arme ce vinŭ directŭ dela o fabrică de arme din Styria.

Raportŭ

despre Gimnasiulŭ superiorŭ gr. cat. din Beiușŭ pe anulŭ scol. 1887—8.

Acestŭ raportŭ, edatŭ de *Petru Mihuțŭ*, directorŭ, și tipăritŭ în tipografia „Aurora“ din Gherla, cuprinde: I) Planulŭ de învĕțămentŭ pentru singuraticele clase. II) Acte oficióse mai însemnate.

Din aceste acte aflămŭ, că Ilustritatea Sa D-lŭ Episcopŭ de Oradea-Mare *Mihailŭ Pavelŭ* ca patronŭ alŭ gimnasiului a bine-voitŭ a asemna o sumă de 100 fl. d-lui profesorŭ Vasiliu Dumbravă pentru acoperirea speselorŭ unei escursiunĭ botanice, totodată l'a numitŭ pe d-lŭ Dumbravă profesorŭ publicŭ ordinarŭ. A numitŭ profesorŭ suplentŭ în loculŭ d-lui I. Clintocŭ pe d-lŭ Victorŭ Borlanŭ, absolventŭ de teologiă și filosofiă. A asemnatŭ suma de 1140 fl. în beneficiulŭ pânei, asemnà d-lui prof. I. Buteanu unŭ ajutorŭ de 250 fl. pentru acoperirea speselorŭ edărei „Gramaticei limbei române,“ ca îndemnŭ la ulterióre lucrărĭ folositóre; asemenea asemnà profesorului Traianŭ Farcașŭ 200 fl. pentru acoperirea speselorŭ esamenului profesoralŭ etc.

La acestŭ gimnasiu au funcționatŭ 13 profesorĭ ordinarĭ și 4 catecheți unulŭ pentru cofesiunea gr. or., altulŭ pentru cea rom. cat., alŭ treilea pentru confesiunea helvetică și în fine unŭ rabinŭ pentru confesiunea mosaică.

Au cercetat acestŭ gimnasiu în anulŭ scolasticŭ espiratŭ 249 studențĭ, anume: 64 gr. cat., 126 gr. or., 16 rom. cat., 7 de confesiunea elvetică, 8 israelițĭ. Numai limba română o vorbescŭ 35, numai cea maghiară 7. limba română-maghiară o vorbescŭ 148, tóte 3 limbile o vorbescŭ 8, numai limba maghiară și română 23. Dintre părinții scolarilorŭ: 125 suntŭ ómenĭ cu carte, 60 economĭ etc. Contingentulŭ celŭ mai mare între scolarĭ îlŭ dă comitatulŭ Bihorului.

Pentru biblioteca gimnasială a dăruitŭ Academia scientifică ungurêscă din Budapesta o mulțime de cărțĭ unguresci, s'au primitŭ ca donațiunĭ pentru acéstă bibliotecă și alte numĕróse cărțĭ parte românesci, parte unguresci, ér altele din acestea s'au procurat cu banĭ. Foi periodice: „Preotul românŭ,“ „Fóia bisericéscă și scolastică.“ „Transilvania,“ „Convorbirĭ literare.“ Afară de acestea biblioteca a mai avutŭ 8 foi periodice unguresci și 1 germană.

Colecțiunile cabinetului naturaliilorŭ s'au înmulțitŭ în decursulŭ acestui anŭ. Ilustritatea Sa Dlŭ Episcopŭ de Oradea Mare a asignatŭ spre scopulŭ acesta 100 fl. Fórte multŭ a contribuitŭ mai alesŭ dlŭ Florianŭ Cav. de Porcius, care pe lângă însemnatulŭ sĕu concursŭ moralŭ, a dăruitŭ herbariului gimnasialŭ o colecțiune de modelŭ fórte instructivă, din 115 cóle. Astădĭ herbariulŭ constă din 800 cóle, în care suntŭ representate peste 110 familii.

Afară de bibliotecă și archivă au statŭ la disposițiunea tinerimei diarele: „Familia,“ „Luminătorulŭ“ și „Gaz. Poporului.“ Averea societății de lectură constă din 660 fl. banĭ elocațĭ spre fructificare.

Cu stipendii au fostŭ provĕdutĭ 8 tinerĭ. representândŭ stipendiile lorŭ o sumă totală de 400 fl.

Inscrierile pe anulŭ viitorŭ de scólă se vorŭ face în 29, 30, 31 Augustŭ st. n. 1888.

Centenarulŭ din München.

Conductulŭ festivŭ și turburarea lui prin elefanții spăriațĭ.

Serbarea centenarului nascerii lui Ludovicŭ I în München, amintită de noi alaltăerĭ, a decursŭ în modŭ fórte pomposŭ în cele 2 dile dintâi. Conductulŭ festivŭ aranjatŭ de artiștii din München în diua a treia în memoria lui Ludovicŭ I înfățișà unŭ tablou imposantŭ și grandiosŭ.

Unŭ aspectŭ cu totulŭ pitorescŭ presentau grupele și carĕle triumfale ale birjarilorŭ și pielarilorŭ, cortegiulŭ secerișului, grupele măcelarilorŭ, berarilorŭ și ferarilorŭ, carĕle triumfale ale comercianțilorŭ și ale asociațiunii artiștilorŭ.

Din întêmplare cavalcada a fostŭ conturbată printr'o nenorocire estraordinară și se termina printr'o panică generală înfricoșată a publicului compusŭ din multe mii.

Proprietarulŭ circului de acolo Magenbeck spre înfrumsețarea conductului aduse mai mulțĭ elefanțĭ, carĭ îi dau unŭ aspectŭ imposantŭ. In momentulŭ când treceau elefanții pe dinaintea cortului din Ludwigstrasse, unde se afla prințulŭ Regentŭ, cam pe la 1 óră p. m. aceștia se speriară. Cornacii îșĭ deteră tótă silința sĕ liniștéscă animalele făcêndŭ întrebuințare de bețele lorŭ provĕdute cu cârlige. Zadarnică ostenélă. Elefanții înfuriațĭ părăsiră cortegiulŭ, sparseră șirurile mulțimii și alergară printr'o stradă laterală în Briennerstrasse și pe piața Odeon. In urma acésta se lățì o panică grozavă. Toțĭ fugiau ca nebunii, strigăte înfiorătóre umplură aerulŭ. Caii dela trăsurĭ încă se speriară, gendarmeria și miliția nu mai puteau opri mulțimea. — Trei elefanțĭ speriațĭ străbătură conductulŭ la edificiu ministeriului de resbelŭ. Elefanții s'au spăritŭ atuncĭ, când din partea stângă a porții triumfale trecù pe dinaintea grupei de comerciu levantinŭ, carulŭ festivŭ represintândŭ industria de mașinĭ, care avea fórma unui bălaurŭ și pufăia tare.

Trei din cei optŭ elefanțĭ legațĭ de gâtŭ și de picióre cu lanțurĭ, le rupseră, sparseră spalirulŭ privitorilorŭ, rănindŭ greu ca la 20 de persóne. Alțĭ elefanțĭ se refugiară în hala de dinaintea teatrului residenții, unde trântiră la pămêntŭ mai multe țĕrance. Elefanții alergară până în piața residenței unde fură prinșĭ de cavaleriă și condușĭ la circŭ. In Ludwigsstrasse, Residenzstrasse și Briennerstrasse ei resturnară mai multe tribune și fură rănite ușorŭ multe persóne.

Panica se mai mărì încă prin pungașĭ (Pick-Pockets), carĭ se folosiră de acéstă îmbulzélă. Câte persóne au fostŭ omorîte și rănite nu se scie. In palatulŭ prințului regentŭ Luitpold s'au adusŭ 15 rănițĭ; mai mare este numĕrulŭ celorŭ greu rănițĭ din Odeon. Caracteristicŭ este că, după cum s'a constatatŭ, elefanții au crutatŭ pe copii, pe când călcau și sdrobeau totŭ ce le eșia înainte. In orașŭ circulau cele mai neliniștitóre veștĭ despre numĕrulŭ victimelorŭ și se vorbea chiar de mulțĭ morțĭ.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 4 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românéscŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.35
Renta de hârtiă 5%	91.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 împ. germane	60.25
Londra 10 Livres sterlinge	123.35
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.50
Renta de hârtiă austriacă	81.85
Renta de argintŭ austriacă	82.50
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurĭ din 1860	138.30
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	867.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	307.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	314.20
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.75½

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 21 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5%	93.½	94.—
Renta convert. 6%	93.—	90.½
Impr. oraș. Buc. 10 fr.	37.—	42. -
Credit fonc. rural 7%	006.¼	106.¾
„ „ „ 5%	92.¾	93.
„ „ urban 7%	104.½	105.—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	940.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	220.—	225.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ seu bilete	16.—	16.¾
Florinŭ valóre austriacă . . .	2.30	2.30

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

și avețĭ milă de mine; suntemŭ ómenĭ sĕracĭ!)

„Ajutațĭ ce scițĭ și ce putețĭ!“ dise unŭ glasŭ blândŭ; era alŭ episcopului, carele se duse spre cornulŭ casei spre rĕsăritŭ, unde era și o icónă de cele dela Nicula din Ardealŭ, îngenunchià acolo și începù rugăciunile sale.

„Nu te teme lele“ dise Negri, nu suntemŭ hoțĭ, ci ómenĭ bunĭ și creștinĭ. Increde-te în noi, că eu sunt doctorŭ, te rogŭ der încrede-te în noi. —

Dise și se suì pe cuptoriu, luà biata femeiă în brațe, eu vĕdêndŭ acésta lĕpădaiu sumanulŭ din spate, îlŭ puseiu vălătocŭ pe patŭ, ceilalțĭ puseră și ei plăidurĭ pe patŭ, apoi Negri coborândŭ biata femeiă, îi rădimà spatele de sumanulŭ cu plăidurile..... Momentŭ sacru!.... momentŭ straniu-seriosŭ!....

Unŭ vlădică în genunchĭ, se rógă tinerii boerĭ, surgunițĭ din patria lorŭ, asistă și ajută femeiĭ și.... se nasce unŭ copilŭ!

.....Luaiu surcele, făcuiu focŭ și apă caldă; scăldarămŭ copilulŭ (era fată) și — „botează-lŭ presânțite, îi dise și unii i alții, ceea ce se și întêmplà, dându-i numele nouĕi născute — *Victoria!* Iată atuncĭ în ușa casei unŭ omŭ cu o femeiă, era bărbatulŭ lehuzei cu móșa din comuna Neguștina (Bucovina) Tableau!..

„In viéța mea nu am pățitŭ atâta frică, ca în momentele acelea, când audiamŭ pe Vlădica dicêndŭ de repețite orĭ în rugăciune: „Sĕ te lapedĭ de Satana!“ mi se turburau creerii și nu mai sciam cine'sŭ cei 12 în miedulŭ nopții prin prejurulŭ noului născutŭ!“ dise sub-pădurarulŭ la „masa botejunei“. —

Episcopulŭ Iustinŭ petrecù după acésta mai bine de 6 lunĭ în Cernăuțĭ în casele bĕtrânului Hurmuzachi, care încă trăia; ér cădêndŭ Mihalache Sturza, a reîntratŭ în țéră și căpătà scaunulŭ episcopescŭ de Romanŭ, dér până la anulŭ și repausà.

Pe bietulŭ sub-pădurarŭ din bordeiu îlŭ dăruirămŭ noi, „12 cumetrii“, cum puturămŭ, dér așa, că elŭ îșĭ cumpĕrà jumĕtate de falce de pămêntŭ, precum ne spuse când mai venea sĕ ne vadă și sĕ-i mai dămŭ câte-o masă de cumĕtrie. Botezulŭ „din apă“ îlŭ completà omulŭ mai târdiu în parochia sa.

„Unirea.“

Nr. 7969—1888. 18 M 2—1

PUBLICAȚIUNE.

Pentru darea în antreprisă a lucrărilorŭ de pavagiu și a presăratului cu petrișŭ, ce suntŭ a se face între Strada Vămei și sfîrșitulŭ Uliței negre cu prețulŭ preliminatŭ în suma de 10,115 fl. 57 cr. v. a., se va ține **Lunĭ la 13 Augustŭ st. n. a. c.** pertractarea ofertelorŭ scrise în oficiulŭ economiei orășĕnescĭ din locŭ.

Doritorii de a lua în antreprisă sunt decĭ invitațĭ a preda ofertele lorŭ în scris, sigilate și provĕḑute cu timbru de 50 cr., în carĭ suntŭ a se arĕta precisŭ prețurile singuratice în cifre și cu litere ce le cerŭ pentru fiăcare din aceste lucrărĭ, asemenea trebue sĕ conție și declarațiunea, precum că oferentului îi suntŭ bine cunoscute condițiunile de ofertŭ, și că se supune lorŭ necondiționatŭ. Predarea ofertelorŭ este a se face, până la **13 Augustŭ a. c. 12 óre înainte de prânḑŭ, d-lui Ernst Hintz, economulŭ orășenesc.**

Deschiderea ofertelorŭ de către comisiune se face la **13 Augustŭ a. c. 3 óre p. m.** în oficiulŭ de economiă orășenescŭ, unde până la ḑiua pertractărei se póte lua informațiune despre condițiunile de ofertă, de mĕsurătóre și a devisului, precum și planulŭ pentru regulare.

Ofertelorŭ este a se adăoga ca vadiu 5% dela suma totală cerută în banĭ gata, séu în valorĭ cu cursŭ la bursă.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:

Trenulŭ accelaratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.